

1. ANTIGA ESTACIÓ DEL GRAU

ruta turística ERNEST HEMINGWAY

PLÀNOL GENERAL DE LA RUTA

1. Antiga Estació del Grau
2. Estació Marítima
3. Antiga Grua Portuària
4. Restaurant La Pepica
5. Berenadors
6. Platja de les Arenes
7. Centre Cultural l'Escorxador
8. Museu de la Mar – Casa dels Bous

Hemingway visitava habitualment esta zona de la ciutat i dona detalls en *Death in the Afternoon* (Mort en la Vesprada) de com ho feia i què feia. «A València, (...) podeu sempre prendre un autobús o el tramvia fins al port del Grau i nadar a la nit a la platja pública, o, si fa massa calor per a nadar, deixar-se surar sense més esforç que el necessari sobre l'aigua fresca, mirant les llums i les ombres dels vaixells i les fileres de barraques, restaurants i casetes de banyistes. A València també podeu, quan la calor referma més, menjar a la platja per una pesseta o dues, en un d'eixos pavellons en els quals depatxen cervesa i crancs i vos donaran una paella d'arròs...»

Fins al Grau acudia per a beure, banyar-se a la platja i menjar amb Chaves i Granero, dos dels toreros valencians de l'època.

En *Death in the Afternoon* (Mort en la Vesprada) escriu: «Tres dels pavellons de la platja porten el nom de Granero, el major torero que València ha donat mai, mort en la plaça de Madrid en 1922». Granero, al qual s'honra en la plaça de bous amb una escultura en el seu exterior, era de família acomodada, va estudiar música i va arribar a tocar el violí, instrument que Hemingway adorava. En una entrevista amb Waldo Peirce, li repetix això dels tres «berenadors» (canvia *pavelló* per *berenador*) i, per a elogiar la seua popularitat, li diu que Granero, que va morir en 1922 en destrossar-li el crani la banya del bou «com si trencara un test», tenia fins i tot «un pastís amb el seu nom».

A Chaves, natural del Grau, el considera un torero que «més que als veritables aficionats a les corregudes» sols agrada als valencians. Parla en *Death in the Afternoon* (Mort en la Vesprada) de com la gent primer estava «boja» per ell i després es «va desunflar».

D'arquitectura neoclàssica-isabelina, l'estació va ser inaugurada en 1852 i, durant la Guerra Civil, els bombardaments la van destruir parcialment. Va ser, anys més tard, reconstruïda respectant el seu aspecte original i, el 2005, va ser tancada definitivament. Bé de rellevància local, al febrer de 2025 es va anunciar que, d'ací ben poc, esdevindrà un espai cultural.

INFORMACIÓ GENERAL

Adreça: Avinguda de Manuel Soto, 11

ACCESSIBILITAT

Accés: Accessible per mitjà de rebaixes.

Aparcament: Plaça reservada per a PMR pròxima situada en carrer de Joan Verdeguer, 46.

IMATGES

